

ROKYTNICE
ZNÍ

HUDEBNĚ-LITERÁRNÍ DNY V ROKYTNICI NAD JIZEROU
MUSIKALISCH-LITERARISCHE TAGE IN ROCHLITZ AN DER ISER

16.–18. 8. 2024

16. 8. PÍSEŇ O VLTAVĚ
DAS LIED VON DER MOLDAU
PÍSNÍČKOVÁ REVUE / EINE LIEDER REVUE
18.00 KULTURNÍ DŮM / KULTURHAUS

18. 8. ROK ČESKÉ HUDBY
DAS JAHR DER TSCHJECHISCHEN MUSIK
SLAVNOSTNÍ KONCERT / FEIERLICHES KONZERT
19.00 KOSTEL SV. MICHAELA / KIRCHE ST. MICHAEL

VÁŽENÉ PUBLIKUM, MILÍ PŘÁTELÉ A HOSTÉ,
VÍTEJTE NA 3. ROČNÍKU FESTIVALU
ROKYTNICE ZNÍ!

Rokytnice zní 2024 – Píseň o Vltavě
Rok české hudby v dílech známých i méně známých autorů

Není pro nás nic krásnějšího, než sdílet s vámi koncerty, které oslavují jedinečnost českého hudebního umění!

Rok 2024 byl Ministerstvem kultury České republiky vyhlášen Rokem české hudby. Děje se tak u příležitosti dvoustého výročí narození hudebního skladatele Bedřicha Smetany.

Nejen Bedřich Smetana, i spousta dalších významných českých skladatelů a hudebníků má osudovou čtyřku v letopočtu – Antonín Dvořák, Leoš Janáček nebo také Hanuš Trneček, autor krásné úpravy Smetanovy Vltavy pro harfu sólo, která zazní na nedělním koncertě v kostele sv. Michaela.

Hudba je jedním z pilířů našeho národního kulturního dědictví. Je ojedinělé, kolik významných skladatelů a hudebníků se v naší malé zemi narodilo a je obdivuhodné, jak ji tito umělci proslavili po celém světě. Ještě obdivuhodnější je, jak jejich hudba zprostředkovává jiným národnostem podstatu české mentality a kultury. Je krásné pozorovat a cítit, jak se interpreti a posluchači skrze českou hudbu dostávají k poznávání naší země.

Mnoho umělců z jiných zemí se nechalo inspirovat českou melodičností, vtípem a myšlenkami nejen v hudbě, ale i v literatuře.

Pro festival Rokytnice zní 2024 jsme sestavili paletu světské i duchovní hudby od géníů hudebních i literárních. Zabrousíme také do zdánlivě lehčích žánrů muzikálů a písniček, v nichž se zaposloucháme do skvělých textů českých a německých divadelníků, kteří se setkali v dalekém exilu.

Tento rok je na festivalu Rokytnice zní poprvé zastoupeno i výtvarné umění – k hudbě a literatuře se tak připojuje třetí dimenze vyjádření myšlenek, pocitů a prožitků.

*Přejeme vám hudbou a uměním prozněné dny
v Rokytnici nad Jizerou!*

Barbora Linke-Holická, Lenka Machová
BARLEN ensemble

**GEEHRTES PUBLIKUM, LIEBE FREUNDE UND GÄSTE,
WIR HEISSEN SIE HERZLICH WILLKOMMEN ZUM 3. JAHRGANG DES
FESTIVALS ROCHLITZ KLINGT!**

**Rochlitz klingt 2024 – Das Lied von der Moldau
Das Jahr der tschechischen Musik in Werken berühmter
und weniger bekannten Autoren**

Es ist für uns ein richtiges Fest, mit Ihnen/Euch Konzerte erleben zu dürfen, die die Einzigartigkeit der tschechischen Musikkunst feiern!

Das Jahr 2024 wurde vom Kulturministerium der Tschechischen Republik zum Jahr der tschechischen Musik erklärt. Der Hauptimpuls ist das zweihundertjährige Geburtstagsjubiläum des Komponisten Bedřich Smetana.

Aber nicht nur Smetana, auch andere Persönlichkeiten der tschechischen Musikgeschichte haben die Zahl Vier in den Jahreseckdaten – Antonín Dvořák, Leoš Janáček oder Hanuš Trneček, der Autor der Bearbeitung Smetanas Moldau für Harfe solo, welche im Konzert am Sonntag in der Kirche St. Michael erklingt.

Musik ist eine der Säulen unseres nationalen Kulturerbes. Es ist beeindruckend, wie viele bedeutende Komponisten und Musiker in unserem kleinen Land geboren wurden. Und es ist bewundernswert, wie diese Künstler es weltweit berühmt gemacht haben.

Noch bewundernswerter ist, wie ihre Musik den Charakter und die Essenz der tschechischen Kultur anderen Nationalitäten vermittelt. Es ist schön zu beobachten und zu spüren, dass Künstler wie auch Zuhörer unser Land durch diese Musik kennenlernen können. Viele Künstler aus anderen Ländern waren wiederum von tschechischen Melodien, Witz und Ideen nicht nur in der Musik, sondern auch in der Literatur fasziniert und haben sich dadurch inspirieren lassen.

Für das Festival Rochlitz klingt haben wir eine Auswahl weltlicher und geistiger Musik der tschechischen Musikgenies zusammengestellt.

Wir machen auch ein kleinen Ausflug in die Welt des Musicals und der Lieder – und hören dabei großartige Texte tschechischer und deutscher Theaterkünstler, die sich weit weg von hier im Exil trafen.

In diesem Jahr ist zum ersten Mal auch die bildende Kunst auf dem Festival Rochlitz klingt vertreten – zu Musik und Literatur gesellt sich eine dritte Dimension des Ausdrucks von Gedanken, Gefühlen und Erfahrungen.

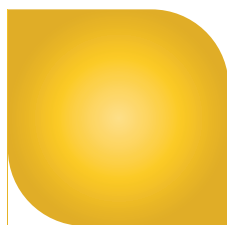
*Wir wünschen Ihnen inspirierende Tage voller Musik
und Kunst in Rochlitz an der Iser!*

Barbora Linke-Holická, Lenka Machová
BARLEN ensemble

16. 8. 2024, KULTURNÍ DŮM / KULTURHAUS, 18.00

PÍSNÍČKOVÁ REVUE
PÍSEŇ O VLTAVĚ

EINE LIEDER REVUE
DAS LIED VON DER MOLDAU

Jaroslav Ježek (1906–1942)

BUGATTI STEP

v úpravě pro smyčcový kvartet / für Streichquartett bearbeitet

Bertolt Brecht (1898–1956)

PÍSEŇ O VLTAVĚ / DAS LIED VON DER MOLDAU

český překlad / tschechische Übersetzung

Předávání cen za čtenářskou soutěž dětem.

Ceny předá pan David Stecher, ředitel Pražského literárního domu.

Die Preise für den Lesewettbewerb Das Lied von der Moldau

überreicht David Stecher, Direktor des Prager Literaturhauses.

Hanns Eisler (1898–1962) / Bertolt Brecht

DAS LIED VON DER MOLDAU / PÍSEŇ O VLTAVĚ

přestávka / Pause

Jaroslav Ježek / Jan Werich (1905–1980) / Jiří Voskovec (1905–1981)

DAVID A GOLIÁŠ / DAVID UND GOLIATH

Jaroslav Ježek

**SMYČCOVÝ KVARTET Č. 1, 3. VĚTA – SCHERZO /
STREICHQUARTETT NR. 1, 3. SATZ – SCHERZO**

Jaroslav Ježek / Jiří Voskovec / Jan Werich

ŠATY DĚLAJÍ ČLOVĚKA / DIE KLEIDER MACHEN LEUTE

Hanns Eisler / Bertolt Brecht

DAS LIED VOM KLEINEN WIND / PÍSEŇ O VÁNKU

Jaroslav Ježek / Jiří Voskovec / Jan Werich

NEBE NA ZEMI / HIMMEL AUF ERDEN

Jiří Suchý (1931) / Jiří Šlitr (1924–1969)

MALÉ KOTĚ / DAS KLEINE KITTEN

„*Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat...*“, zpívá duo V+W ve své slavné písničce. Ano, musíme naříkat. Ale je tu naděje, že se najde někdo, kdo nesmyslnost a podlost přelstí.

Bertolt Brecht přemýšlí podobně: Čas plyne, jedni vládci přicházejí, druzí odcházejí, rvou se do krve jako kohouti, nakonec leží všichni mrtví na dně řeky... Dojde nám někdy, že násilí nic nezmuže? Nakonec však přijde po temné noci opět jasný den.

Bertolt Brecht a Hanns Eisler, stejně jako **Jan Werich, Jiří Voskovec a Jaroslav Ježek**, uprchli před hrůzami druhé světové války do USA. Každý po svém, perem a notami, slovem a hudbou, bojovali proti zoufalství, které se šířilo světem.

Proto i tito, zdánlivě vzdálení umělci k sobě patří.

Právě **Bertolt Brecht** byl jedním z těch, kteří se nechali českým uměním strhnout a inspirovat.

Brecht miloval texty spisovatele Jaroslava Haška natolik, že se v exilu v USA během války rozhodl napsat volné pokračování Haškova slavného románu. Vznikla tak divadelní hra Švejk ve druhé světové válce. Zazněla v ní také báseň Píseň o Vltavě, kterou skladatel Hanns Eisler zhudebnil na motivy Smetanovy Vltavy.

Brechtova Píseň o Vltavě a symfonická báseň Vltava Bedřicha Smetany byly ústředními tématy letošní dětské soutěže.

Bertolt Brecht – Píseň o Vltavě

*Na vltavském dně se kameny valí,
je v Praze pohřben císař nejeden.
Nic netrvá věčně, ať velký, či malý.
Dvanáct hodin má noc a pak přijde den.*

*Časy se mění, zhola nic věčné není,
obrovské plány mocných nejsou bez hranic.
Ať jen chodí jak kohouti zkrvavení -
vše se mění, násilí nezmuže nic.*

*Na vltavském dně se kameny valí,
je v Praze pohřben císař nejeden.
Nic netrvá věčně, ať velký či malý.
Dvanáct hodin má noc a pak přijde den.*

Překlad: Ludvík Kundera

Ze stejné hry je také Brechtova Píseň o vánku, kterou dnes večer uslyšíme.

Cesta umělců různých národností k sobě navzájem skrze svá díla je něco přirozeného. Zaujalo nás, že se tak děje i v době, kdy vůdci zemí spolu vedou válku. Třeba, možná, snad je umění opravdu jednou z alternativ nenávisti a násilí. Je povzbudivé a inspirativní slyšet a číst, jak k nám promlouvají autoři ze zdánlivě nesmiřitelných táborů, jak hudba a slovo spojuje.

Písničky pánů **Jiřího Voskovce, Jana Wericha a Jaroslava Ježka z Osvobozeného divadla** téměř zlidověly, starší generace je znají nazpaměť. Jejich vtíp a skvělá hudba nikdy nezestárnou, ba naopak, často jsou i dnes velmi aktuální.

Tento večer zazní část Smyčcového kvartetu č. 1, která nám představí Jaroslava Ježka i jako autora vážné hudby.

Jaroslav Ježek je jedním z nejpozoruhodnějších skladatelů první poloviny 20. století. Kvůli své zrakové vadě nebyl zprvu přijat na Pražskou konzervatoř. Díky svému talentu, improvizacním schopnostem, neuvěřitelné píli a zájmu o literaturu, hudbu i výtvarné umění si však cestu k úspěchu našel. Na konzervatoři nakonec vystudoval skladbu a hru na klavír, spolupracoval s předními umělci předválečné doby, byl zakladatelem hudební skupiny výtvarného spolku Mánes a je autorem spousty děl jazzových i klasických. Pro lehkost tvorby a časnou smrt bývá srovnáván s Mozartem. Najdeme i paralely ke Smetanovi – oba zachovávali český charakter hudby, přitom však využívali nové hudební prvky. Jaroslav Ježek s Janem Werichem a Jiřím Voskovcem – sami si říkali Tři četníci – tvořili jedinečný tým, který stál za oblibou a nesmrtelností Osvobozeného divadla.

Ježkův hudební styl nejen skvěle vystihoval osobitý humor textů, ale dokázal být hravý a veselý sám o sobě. Jan Werich o jejich spolupráci řekl: „... *se myslí, že Ježek skládal hudbu na naše texty, ale ve skutečnosti to bylo naopak.*“

Činnost Osvobozeného divadla byla bohužel přerušena v roce 1938. V pohnuté době všichni tři umělci našli útočiště v USA, kde Ježek v roce 1942 podlehl vrožené vadě ledvin.

28. října 1995 udělil prezident České republiky Václav Havel Jaroslavovi Ježkovi medaili Za zásluhy in memoriam.

Jan Werich se po válce vrátil zpět do Čech, Jiří Voskovec se po roce 1948 rozhodl zůstat v emigraci.

Mezi jubilanty hudebního roku 2024 patří bezesporu také rodák z nedaleké Zálesní Lhoty u Jilemnice **Jiří Šlitř**, který by letos oslavil sté narozeniny. Hudební skladatel, divadelník, textař, vynikající klavírista, výtvarník a všestranný umělec společně s Jiřím Suchým ovlivnil na mnoho generací naše hudební a divadelní vnímání a jejich jedinečná tvorba se po právu řadí ke klenotům české hudby.

In den Liedern des Theatherduos Jiří Voskovec + Jan Werich finden wir viele Anspielungen an Sinnlosigkeit menschlicher Schlachten und des Hasses. Trotzdem hören wir aus den Texten immer einen Schimmer der Hoffnung.

Bertolt Brecht denkt ähnlich: Die Zeiten ändern sich, die Herrscher kommen und gehen, sie kämpfen um Blut wie Hähne, am Ende liegen sie tot am Grunde des Flusses... Wird uns jemals klar werden, dass Gewalt nichts bewirken kann? Schließlich wird doch nach der dunklen Nacht wieder ein heller Tag kommen.

Bertolt Brecht und Hanns Eisler aus Deutschland sowie **Jan Werich, Jiří Voskovec und Jaroslav Ježek** aus der Tschechoslowakei flohen vor den Schrecken des Zweiten Weltkriegs in die USA. Jeder auf seiner Art, mit Worten und Musik, kämpften sie gegen die Verzweiflung, die sich in der ganzen Welt ausbreitete.

Deshalb gehören auch diese scheinbar voneinander entfernten Künstler zusammen.

Es war **Bertolt Brecht**, der sich von der tschechischen Kunst mitreißen und inspirieren ließ. Brecht hat sich in die Texte des Schriftstellers Jaroslav Hašek so verliebt, dass er im Exil während des Zweiten Weltkrieges beschloss, eine freie Fortsetzung Hašeks berühmten Romans zu schreiben. In diesem Theaterstück „Schwejk im Zweiten Weltkrieg“ erscheint das Gedicht Das Lied von der Moldau, das der Komponist Hanns Eisler nach Smetanas Moldau vertont hat.

Das Lied von der Moldau und die symphonische Dichtung Moldau von Bedřich Smetana waren die Themen des diesjährigen Lesewettbewerbs für Kinder.

Bertolt Brecht – Das Lied von der Moldau

*Am Grunde der Moldau wandern die Steine,
es liegen drei Kaiser begraben in Prag.
Das Große bleibt groß nicht und klein nicht das Kleine,
die Nacht hat zwölf Stunden,
dann kommt schon der Tag, dann kommt schon der Tag.*

*Es wechseln die Zeiten. Die riesige Pläne
der Mächtigen kommen am Ende zum Halt.
Und gehn sie einher auch wie blutige Hähne.
Es wechseln die Zeiten, da hilft kein Gewalt.*

*Am Grunde der Moldau wandern die Steine,
es liegen drei Kaiser begraben in Prag.
Das Große bleibt groß nicht und klein nicht das Kleine.
Die Nacht hat zwölf Stunden,
dann kommt schon der Tag, dann kommt schon der Tag.*

Auch das zweite Gedicht Bertolt Brechts, das wir heute Abend hören, „Das Lied vom kleinen Wind“, stammt aus demselben Werk.

Die Annäherung von Künstlern verschiedener Nationalitäten durch ihre Werke zueinander ist etwas Natürliches. Die Tatsache, dass dies geschieht, auch wenn die Staatschefs miteinander Krieg führen, hat uns beeindruckt.

Vielleicht, möglicherweise – hoffentlich – ist Kunst tatsächlich eine der möglichen Alternativen zu Hass und Gewalt.

Es ist ermutigend und inspirierend zu hören und zu lesen, wie Autoren aus zerschnittenen Lagern zu uns sprechen und wie Musik und Worte verbinden können.

Die Lieder von **Jan Werich, Jiří Voskovec und Jaroslav Ježek vom Prager Befreiten Theater** sind sehr populär geworden, ältere Generationen können sie auswendig mitsingen. Ihr Witz und ihre großartige Musik veralten nie – im Gegenteil, sie sind oft auch heute noch sehr aktuell.

Heute Abend erklingt ein Teil des Streichquartetts Nr. 1, das den Komponisten Jaroslav Ježek auch als Autoren der klassischen Musik vorstellt.

Jaroslav Ježek ist einer der bemerkenswertesten Komponisten der ersten Hälfte der 20. Jahrhunderts. Sein Talent, seine Improvisationsfähigkeit, sein unglaublicher Fleiß und sein Interesse an Musik, Literatur und bildenden Künsten haben ihm – trotz seiner angeborenen Augenkrankheit – zum großen Erfolg verholfen.

Er arbeitete zusammen mit den führenden Künstlern der Vorkriegszeit, war Gründer der Musikgruppe des Kunstvereins Mánes und Autor zahlreicher Jazz- und Klassikwerke. Wegen seiner Leichtigkeit des Schreibens und seines frühen Todes wurde er manchmal mit Mozart verglichen. Wir finden auch Parallelen zu Smetana – beide bewahrten den tschechischen Charakter ihrer Musik, verwendeten aber gleichzeitig neue musikalische Elemente.

Mit Jan Werich und Jiří Voskovec bildeten sie ein einzigartiges Team, das für die Popularität und Unsterblichkeit des Befreiten Theaters in Prag eintrat.

Leider wurde die Tätigkeit des Befreiten Theaters 1938 unterbrochen.

In den turbulenten Zeiten fanden alle drei Künstler Zuflucht in den USA, wo Ježek 1942 einem Nierenversagen erlag.

Am 28. Oktober 1995 verlieh ihm der Präsident der Tschechischen Republik, Václav Havel, die Verdienstmedaille in Memoriam.

Jan Werich kehrte nach dem Krieg in die Tschechoslowakei zurück.

Jiří Voskovec beschloss nach 1948, in der Emigration zu bleiben.

Jiří Šlitr, gebürtig aus dem nahegelegenen Ort Zálesní Lhota bei Jilemnice, der in diesem Jahr seinen hundertsten Geburtstag gefeiert hätte, gehört auch zweifellos zu den Jubilaren des Musikjahres 2024. Der Komponist, Theaterkünstler, Schriftsteller, ausgezeichnete Pianist und vielseitiger Künstler beeinflusste gemeinsam mit seinem Partner Jiří Suchý und dem Theater Semafor das tschechische Musiktheater über Generationen hinweg. Ihr Werk zählt zu Recht zu den Juwelen der Musik der tschechischen Republik.

18. 8. 2024, KOSTEL SV. MICHAELA / KIRCHE ST. MICHAEL, 17.00

SLAVNOSTNÍ KONCERT
ROK ČESKÉ HUDBY

FEIERLICHES KONZERT
**DAS JAHR
DER TSCHECHISCHEN MUSIK**

Hanuš Trneček (1858–1914) / Bedřich Smetana (1824–1884)
SYMFONICKÁ BÁSEŇ VLTAVA PRO HARFU SÓLO /
SYMPHONISCHE DICHTUNG IN BEARBEITUNG FÜR HARFE SOLO

Leoš Janáček (1854–1928)
OTČENÁŠ / VATER UNSER
kantáta pro tenor, smíšený sbor, harfu a varhany /
Kantate für Tenor, gemischten Chor, Harfe und Orgel

Antonín Dvořák (1841–1904)
BIBLICKÉ PÍSNĚ, OP. 99 / BIBLISCHE LIEDER, OP. 99
v úpravě pro sbor, smyčce a varhany / in der Bearbeitung für Chor, Streicher und Orgel
Upravil Jarmil Burghauser / Bearbeitet von Jarmil Burghauser

III. SLYŠ, Ó BOŽE, SLYŠ MODLITBU MOU /
HERR, MEIN GOTT, ZU DIR WILL ICH FLEH'N

V. BOŽE! BOŽE! PÍSEŇ NOVOU /
GOTT, ICH SING ´ DIR NEUE LIEDER

Antonín Dvořák
V PŘÍRODĚ, OP. 63 / IN DER NATUR, OP. 63
IV. VYBĚHLA BŘÍZA BĚLIČKÁ / BIRKE AM GRÜNEN BERGESHANG

přestávka / Pause

Antonín Dvořák
SMYČCOVÝ KVINTET ES DUR, OP. 97 /
STREICHQUINTETT ES DUR, OP. 97
1. ALLEGRO NON TANTO
2. ALLEGRO VIVO – MINORE. UN POCCO MENO MOSSO
3. LARGHETTO
4. FINALE. ALLEGRO GIUSTO.

Trojici pravděpodobně nejvýznamnějších českých skladatelů – **Bedřicha Smetanu**, **Antonína Dvořáka** a **Leoše Janáčka** snad není třeba blíže představovat.

Nejstarším z nich je **Bedřich Smetana**, přesvědčený vlastenec doby národního obrození, právem považovaný za zakladatele české moderní hudby. Jeho cyklus symfonických básní *Má vlast* se stal pokladem, korunovačními klenoty české hudby.

O něco mladší je **Antonín Dvořák**, přístupný všem generacím a srozumitelný celému světu. Vychází z českých tanců a lidových písní, s obrovskou melodickou invencí propojuje svou přirozenou muzikalitu s nově objevenou černošskou a indiánskou hudbou Ameriky. Dvořák sám o sobě říká, navzdory všem úspěchům a titulům: „...*zůstanu přeci jen tím, čím jsem byl – prostým českým muzikantem.*“

Nejmladší a nejmodernější z nich, **Leoš Janáček**, objevil pro vážnou hudbu poklady moravských a slováckých lidových písní, nápěvků, intonaci a výraz lidského hlasu, jako první použil pro libreto opery nikoliv poezii, ale prózu, ve které všichni hovoříme. „*Nápěvky mluvy jsou výrazem celkového stavu organismu a všech fází činnosti duševní, jež z něho vyplývají. Ony nám ukazují člověka blbého i rozumného, ospalého i rozespalého, unaveného i čilého. Ukazují nám dítě i starce, jitra i večer, světlo i tmou, úpal i mráz, samotu i společnost. Umění ve skladbě dramatické je složitý nápěvek, v němž se jako kouzlem objeví bytost lidská v jisté fázi životní.*“

Leoš Janáček, Loni a letos, Hlídka XXII, 1905

Není naším cílem vás zahltit detaily o životě a díle těchto skladatelů v době, kdy je velmi snadné tyto informace získat. Rádi bychom vám místo toho přiblížili, co nás vedlo k výběru skladeb, které na dnešním koncertě uslyšíte.

BEDŘICH SMETANA / HANUŠ TRNEČEK – VLTAVA

Bohužel nemáme možnost přivést do kostela sv. Michaela velký symfonický orchestr. Přesto jsme si přáli, aby na koncertě věnovaném Roku české hudby zazněla Vltava. Na prvním koncertu festivalu jsme se seznámili s Vltavou tak, jak inspirovala Bertolta Brechta a Hannse Eislera. **Vltava** v krásné úpravě Hanuše Trnečka nám dnes připomene Smetanův originál.

Hanuš Trneček, harfista a skladatel, profesor na Pražské konzervatoři, zakladatel Českého spolku pro komorní hudbu, ve své době důležitá osobnost evropského hudebního světa, upravil Vltavu pro sólovou harfu ještě za života Bedřicha Smetany. Smetana o této úpravě věděl a velmi si jí vážil. Harfa je nástroj, který otevírá celý symfonický cyklus *Má vlast*. Harfové akordy v úvodu symfonické básně *Vyšehrad* v nás vyvolávají pocit vznešenosti, hrdosti a jedinečnosti. Dnes večer otevírá harfa náš slavnostní koncert.

V srdci Krkonoš nemůžeme opomenout, jak důležitou roli v životě Bedřicha Smetany hrál velký místní patriot **Jan Nepomuk hrabě Harrach**, kterého jsme si připomínali během minulého ročníku našeho festivalu. Harrach, velký podporovatel umění, jeden ze zakládajících členů Národního divadla v Praze a hudební mecenáš, vypsals soutěž

o českou národní operu, kterou vyhrál v roce 1863 právě Bedřich Smetana svou první operou Braniboři v Čechách.

LEOŠ JANÁČEK – KANTÁTA OTČENÁŠ

Modlitba spojující všechny křesťanské proudy, nejznámější část textu nejslavnější knihy světa, Bible. Při jejím pronášení se stáváme důvěřujícími dětmi. **Otčenáš** zachycuje základní potřeby člověka – potřebu nasytit se, potřebu žít s ostatními a se sebou samým v míru a v pokoji, nutnost mít dostatečnou sílu odporovat zlu.

Text byl přeložený do všech jazyků světa, ve stejné dikci, ve stejném rytmu veršů.

Janáček svou hudbou podtrhuje sugestivnost textu. Začíná pokorným oslovením, zdůrazňuje momenty nezbytné pro přežití (chléb náš vezdejší, dej nám dnes) a vystihuje naléhavost proseb (odpusť nám naše viny). Amen je jasným, důrazným, až nekompromisním potvrzením modlitby.

Janáček sám si svou vírou však nebyl zcela jist. Přesto zkomponoval několik významných duchovních a liturgických děl, za všechny jmenujme například opojnou Glagolskou mši či introitus Ve jménu Ježíše. Skladatelova víra čerpala sílu z přírody, uvědomovala si potřebu člověka nezůstávat s tíhou světa sám.

Kantátu Otčenáš Janáček nesložil pro církevní účely, nýbrž pro dobročinný koncert na podporu Ženských domovů v Brně.

Jeho inspirací byly též obrazy polského malíře Józefa Męciny-Krzszesze, který Janáčka pobídl k vlastnímu, sociálně vyhocenému výkladu modlitby.

My jsme oslovili výtvarnici Ivetu Sadeckou, aby se vydala opačným směrem – aby se nechala inspirovat Janáčkovou kantátou a vytvořila při jejím poslechu pro náš koncert obrazovou instalaci.

Víme, že český jazyk je pro většinu cizinců oříškem, zvláště naše oblíbené shluky souhlásek. Komorní sbor St. Marien se rozhodl tuto výzvu zdolat a nastudovat Janáčkovu kantátu i Biblické písně Antonína Dvořáka v českém jazyce. Naši zahraniční hosté se tak při příležitosti Roku české hudby vydali na ještě hlubší cestu k poznání české kultury. Děkujeme za to!

ANTONÍN DVOŘÁK – BIBLICKÉ PÍSNĚ, V PŘÍRODĚ

Také o Antonínu Dvořákovi víme, že miloval přírodu, která byla jeho nekonečným zdrojem inspirace a životní síly. Dvořák byl ale též hluboce věřícím člověkem. **Biblické písně** jsou tím nejzásadnějším projevem skladatelovy neokázalé víry v Boha, oproštěné od jakéhokoli patosu. Skladatel v nich rozmlouvá s Bohem o svých úzkostech, důvěře i radosti. Pro žalmy, které se Dvořák rozhodl zhudebnit, záměrně zvolil staročeský překlad z vlastního výtisku Bible kralické. Znal texty žalmů velmi důvěrně, takže ve všech písních panuje naprostá shoda literární látky a jejího hudebního vyjádření.

Biblické písně složil v roce 1894, tedy před stotřiceti lety v New Yorku, kde druhým rokem pobýval. Písně vznikly ze skladatelovy vnitřní touhy, nejedná se o objednané dílo. Potřeba obrátit svou duši do nitra na vrcholu slávy možná pramení právě z pocitu osamění a stesku po vlasti.

Jarmil Burghauser, sám skladatel, hudební vědec a hluboký znalec Dvořákova díla, svou

úpravou pro sbor, smyčce a varhany umožnil prožít tyto nádherné písně ještě širšímu okruhu hudebníků.

Píseň **Vyběhla bříza běličká** je součástí písňového cyklu *V přírodě*, v němž Dvořák zhudebňuje vybrané básně ze stejnojmenné sbírky Vítězslava Háška. Tato píseň dnes zazní v němčině tak, jak byla poprvé vydána severoněmeckým nakladatelstvím Craz v Hamburku, tedy nedaleko od místa, odkud k nám přijel sbor St. Marien. Cyklus písní s opusovým číslem 63 je opětovným vyznáním Dvořákovy bezmezná lásky k přírodě.

Vítězslav Hášek – Vyběhla bříza běličká

*Vyběhla bříza běličká,
jak ze stáda kozička,
vyběhla z lesa na pokraj,
že prý už táhne jara báj.*

*Vyběhla jako panenka,
tak hebká a tak do tenka,
že až to lesem projelo,
a vše se touhou zachvělo.*

*A táhne šumem jara báj,
vzduch jak na housle, na šalmaj,
vzduch samá vůně, samý květ
a mladý úsměv celý svět.*

*Hned každý strom zelený šat,
svátečně jme se oblíkat,
a každá haluz, každá snět
chce novou řečí rozprávět.*

*A jak by hodům zavolal,
přilítli hosté z blíž i dál,
a za den, za dva širý kraj
a celý svět byl jara báj.*

Stejně jako Biblické písně, i **Smyčcový kvintet Es dur, op. 97** spadá do Dvořákova prvního amerického období a vznikl nedlouho po jeho slavné Symfonii č. 9, „Novosvětské“. Kvintet byl napsán v roce 1893 během prázdnin ve vesničce českých emigrantů Spillville, kde se Dvořák po dlouhém odloučení mohl opět setkat se svou rodinou a užívat klidu uprostřed přírody.

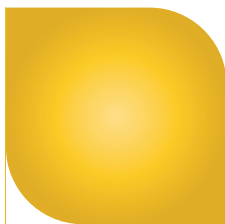
Radost a lehkost z tohoto díla jen srší. Kvintet, ve kterém Dvořák, sám violista, dává velký prostor hned dvěma violám, je bezesporu nejnádhernější skladbou pro toto obsazení vůbec.

Muzikologové si stále kladou otázku, jestli se Dvořák v Americe opravdu nechal inspirovat indiánskými nápěvy a černošskými rytmy, či zda se jedná o jeho vlastní invenci. V tomto díle slyšíme dlouhé, široké melodie, jakési blues, v temné viole a ve vysokých polohách houslí i bubínkové markantní rytmy. Posuďte tedy sami.

Skladbu uzavírá fenomenálně vystavěné finále – jedno z nejpůsobivějších ze všech Dvořákových komorních děl vůbec.

Je to hudba, která „uvádí materiál z přírody a z tzv. primitivní hudby do posvátných koncertních síní, hudba, která chce být zábavnou a hravou místo toho, aby přinášela více a více napětí hráčům i posluchačům.“, píše muzikolog Hartmut Schick.

Nechme se na závěr festivalu Rokytnice zní 2024 unést obrovskou hudební radostí, již je dílo Antonína Dvořáka plné!

Das Trio der wohl bedeutendsten tschechischen Komponisten – **Bedřich Smetana**, **Antonín Dvořák** und **Leoš Janáček** – muss bestimmt nicht weiter vorgestellt werden.

Der älteste von ihnen ist **Bedřich Smetana**, ein entschlossener Patriot der Ära der nationalen Wiedergeburt, der zu Recht als Begründer der modernen tschechischen Nationalmusik gilt. Sein symphonischer Gedichtzyklus „Mein Vaterland“ ist zu einem Schatz geworden, den wir fast mit Kronjuwelen vergleichen können.

Etwas jünger ist **Antonín Dvořák**. Seine Musik, die auf den tschechischen Tänzen und Volksliedern basiert, ist für die ganze Welt verständlich, zugänglich für alle Generationen. Dvořáks melodische Innovationskraft ist grenzenlos. Er verbindet seine unatürliche Musikalität mit der neu entdeckten schwarzen und indianischen Musik Amerikas. Über sich selbst sagte Dvořák trotz aller Erfolge und Titel: „...ich werde bleiben, was ich war – ein einfacher tschechischer Musiker.“

Der jüngste und modernste von ihnen ist **Leoš Janáček**. Er entdeckte die Schätze mährischer Volkslieder, Melodien, Intonation und Ausdruck der menschlichen Stimme für die ernste Musik und war der erste, der für die Oper keine Poesie, sondern Prosa verwendete.

„Die Melodien der Sprache sind Ausdruck des Gesamtzustandes des Organismus und aller daraus resultierenden Phasen geistiger Aktivität. Sie zeigen uns einen dummen und vernünftigen Menschen, schläfrigen und wachen, müden und lebhaften. Sie zeigen uns ein Kind und einen alten Mann, Morgen und Abend, Licht und Dunkelheit, Hitzschlag oder Frost, Einsamkeit und Gesellschaft. Die Kunst einer dramatischen Komposition besteht darin, eine Melodie zu komponieren, in der ein Mensch in einer bestimmten Lebensphase erscheint, was wie durch Zauberei geschieht.“

Leoš Janáček, Letztes Jahr und dieses Jahr (Hlídka XXII, 1905), www.leosjanacek.eu

In unserer Zeit, wo es sehr einfach ist, schnell an alle Informationen zu kommen, habe ich nicht vor, über das Leben und Werk dieser Komponisten zu schreiben.

Ich möchte jedoch gerne erläutern, was uns dazu bewogen hat, die Werke auszuwählen, die Sie heute hören

BEDŘICH SMETANA / HANUŠ TRNEČEK – DIE MOLDAU

Leider haben wir keine Möglichkeit, in die Kirche St. Michael ein großes Symphonieorchester einzuladen.

Dennoch wollten wir, dass Die Moldau im Konzert zum Jahr der tschechischen Musik erklingt.

Im ersten Konzert des Festivals lernten wir Die Moldau kennen, wie sie Bertolt Brecht und Hanns Eisler inspirierte.

Die Moldau in der wunderschönen Adaption von Hanuš Trneček erinnert uns heute an Smetanas Original.

Hanuš Trneček, Harfenist und Komponist, eine bedeutende Persönlichkeit der europäischen Musikwelt seiner Zeit, Professor am Prager Konservatorium, Gründer der

Tschechischen Gesellschaft für Kammermusik, arrangierte zu Bedřich Smetanas Lebzeiten die Moldau für Soloharfe. Smetana wusste von dieser Bearbeitung und respektierte sie sehr.

Die Harfe ist das Instrument, das den gesamten symphonischen Zyklus „Mein Vaterland“ eröffnet. Die Harfenakkorde zu Beginn der symphonischen Dichtung Vyšehrad rufen in uns ein Gefühl von Adel, Stolz und Einzigartigkeit hervor.

Heute Abend eröffnet die Harfe unser Galakonzert.

Im Herzen des Riesengebirges dürfen wir nicht vergessen, was für eine wichtige Rolle der große Lokalpatriot **Jan Nepomuk, Graf Harrach**, an den wir beim letzten Jahrgang unseres Festivals erinnert haben, in Smetanas Leben spielte.

Harrach, ein großer Förderer der Künste des 19. Jahrhunderts, einer der Gründungsmitglieder des tschechischen Nationaltheaters und Mäzen der Musik, rief einen Wettbewerb für die tschechische Nationaloper ins Leben, den Bedřich Smetana 1863 mit seiner ersten Oper “Die Brandenburger in Böhmen” gewann.

LEOŠ JANÁČEK – VATER UNSER

Ein Gebet, das alle Christen vereint, der berühmteste Teil des Textes des berühmtesten Buches der Welt – der Bibel.

Während des Vaterunsergebetes werden wir zu vertrauensvollen Kindern. Das Gebet erfasst die grundlegendsten menschlichen Bedürfnisse – das Bedürfnis, ernährt zu werden und das Bedürfnis, mit anderen und mit sich selbst in Frieden und Ruhe zu leben, das Bedürfnis, genügend Kraft zu haben, um dem Bösen zu widerstehen.

Der Text wurde in alle Sprachen der Welt übersetzt, in der gleichen Diktion, im gleichen Rhythmus der Verse.

Mit seiner Musik unterstreicht Janáček die Suggestivität des Textes. Er beginnt mit einer bescheidenen Ansprache, betont Momente, die absolut überlebenswichtig sind (unser tägliches Brot gib uns heute) und beschreibt deutlich die Dringlichkeit der Bitten (vergib uns unsere Sünden). Sein Amen ist eine klare, nachdrückliche und kompromisslose Bekräftigung des Gebets.

Allerdings war sich Janáček selbst seines Glaubens nicht ganz sicher. Dennoch komponierte er mehrere bedeutende geistliche und liturgische Werke, etwa die Glagolitische Messe oder das Introitus Im Namen Jesu. Sein Glaube schöpfte die heilende Kraft aus der Natur, er war sich der Notwendigkeit des Menschen bewusst, nicht mit der Last der Welt allein gelassen zu werden.

Janáček komponierte die Kantate Otčenáš nicht für kirchliche Zwecke, sondern für ein Benefizkonzert zur Unterstützung der Frauenheime in Brünn.

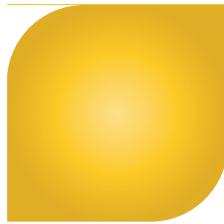
Seine Inspiration waren auch die Gemälde des polnischen Malers Józef Męciny-Krzyszcz, der Janáček zu einer eigenen, gesellschaftlich gehobenen Interpretation des Gebets ermutigte.

Wir wandten uns an die Künstlerin Iveta Sadecká, um den umgekehrten Weg einzuschlagen – um sich von Janáčeks Musik inspirieren zu lassen und eine visuelle Installation für unser Konzert zu schaffen, die beim Hören von Janáčeks Kantate entstanden ist.

Wir wissen, dass die tschechische Sprache für die meisten Ausländer schwierig ist, einige Konsonanten sind fast unmöglich zu lernen. Der Kammerchor St. Marien beschloss, Leoš Janáčeks Kantate und Dvořáks Biblische Lieder in tschechischer Sprache einzustudieren und begab sich so anlässlich des Jahres der tschechischen Musik auf eine noch tiefere Reise zur Kenntnis der tschechischen Kultur. Herzlichen Dank dafür!

ANTONÍN DOVOŘÁK – BIBLISCHE LIEDER, IN DER NATUR

Von **Antonín Dvořák** wissen wir auch, dass er die Natur liebte und sie die Quelle seiner Inspiration und Lebenskraft war. Aber Dvořák war auch ein tief religiöser Mensch. Die **Biblischen Lieder** sind der grundlegendste Ausdruck des kompromisslosen Glaubens des Komponisten an Gott, frei von jeglichem Pathos. In ihnen spricht der Komponist mit Gott über seine Ängste, sein Vertrauen und seine Freude. Für die Psalmen, die Dvořák vertonte, wählte er bewusst eine alttschechische Übersetzung aus seinem eigenen Exemplar der Kralitzer Bible. Dvořák kannte die Texte der Psalmen sehr genau, so dass in allen Liedern eine vollständige Übereinstimmung zwischen dem literarischen Material und seinem musikalischen Ausdruck besteht.

Er komponierte die Biblischen Lieder 1894, also vor einhundertdreißig Jahren, in New York, wo er sich das zweite Jahr aufhielt. Die Lieder sind aus der inneren Sehnsucht des Komponisten heraus entstanden, sie sind keine Auftragswerke. Das Bedürfnis, sich auf dem Höhepunkt seines Ruhms nach innen zu wenden, mag gerade einem Gefühl der Einsamkeit und des Heimwehs entsprungen sein.

Jarmil Burghauer, selbst Komponist, Musikwissenschaftler und profunder Kenner des Werks von Dvořák, hat mit seinen Bearbeitungen für Chor, Streicher und Orgel diese schönen Lieder einem noch größeren Kreis von Musikern zugänglich gemacht.

Das Lied „**Birke am grünen Hang**“ ist Teil des Zyklus In der Natur, der ausgewählte Gedichte aus der gleichnamigen Sammlung des Dichters Vítězslav Hálek vertont. Dieses Lied wird heute in deutscher Sprache vorgetragen, da es erstmals im norddeutschen Verlag Cranz in Hamburg, unweit des Ursprungsortes des Chores von St. Marien, veröffentlicht wurde.

Der Liederzyklus ist ein erneuter Beweis von Dvořáks grenzenloser Liebe zur Natur.

Wie die Biblische Lieder gehört auch das **Streichquintett Es-Dur op. 97** zu Dvořáks erster amerikanischer Periode und entstand nicht lange nach seiner berühmten Symphonie Nr. 9 „Aus der neuen Welt“.

Das Quintett wurde geschrieben 1893 während eines Urlaubs im tschechischen Aussiedlerdorf Spillville, wo Dvořák nach langer Trennung wieder seine Familie um sich hatte und die Ruhe mitten in der Natur genießen konnte.

Die Freude und die Leichtigkeit dieses Werks strahlen förmlich aus. Das Quintett, in dem Dvořák, der selbst Bratschist war, zwei Bratschen viel Platz einräumt, ist zweifellos das exquisiteste Werk für diese Besetzung überhaupt.

Musikwissenschaftler fragen sich immer wieder, ob sich Dvořák in Amerika von den Gesängen und Rhythmen der amerikanischen Ureinwohner inspirieren ließ oder ob es sich um seine eigene Erfindung handelt. In diesem Werk ist es offensichtlich. Wir hören lange, breite Melodien in den dunklen Bratschen- und hohen Violinlagen, was an einen Blues der schwarzen Sänger erinnert, prägnante Trommelrhythmen. Zum Schluss kommt ein phänomenal konstruiertes Finale – eines der beeindruckendsten aller Kammermusikwerke Dvořáks überhaupt.

Dies ist eine Musik, die *„Material aus der Natur und der so genannten primitiven Musik in die heiligen Konzertsäle bringt, eine Musik, die Spaß machen und spielerisch sein will, anstatt Spieler und Zuhörer mit immer mehr Spannung zu überfordern“*, schreibt der Musikwissenschaftler Hartmut Schick.

Lassen wir uns am Ende des Festivalprogramms Rochlitz klingt 2024 von Dvořáks unglaublicher Musikfreude mitreißen!

ÚČINKUJÍCÍ

- VIOLA** **Barbara Linke-Holická**, zakladatelka festivalu Rokytnice zní a BARLEN ensemblu, členka Pražských komorních sólistů, docentka na Vysoké umělecké škole v Brémách
- HOUSLE** **Lenka Machová**, spoluzakladatelka festivalu Rokytnice zní a BARLEN ensemblu, členka České filharmonie
- HOUSLE** **Jiří Pospíchal**, sólista, bývalý zástupce koncertního mistra České filharmonie, pedagog JAMU a konzervatoře v Brně
- VIOLONCELLO** **Hana Shabuová-Baboráková**, členka Pražských komorních sólistů, Baborák ensemble, pedagožka na ZUŠ v Praze
- HARFA** **Roxana Hädler**, členka Státní opery Praha, Filharmonie Hradec Králové, členka souboru Duo Flarppe
- VIOLA** **Karel Untermüller**, sólista, člen Heroldova kvarteta, pedagog na pražské HAMU, člen Pražských komorních sólistů
- VARHANY** **Ondřej Valenta**, varhaník katedrály sv. Víta v Praze, pedagog Pražské konzervatoře, spoluzakladatel a umělecký vedoucí mezinárodního festivalu Varhanní Vyšehrad, publicista
- ZPĚV** **Josef Moravec**, sólista opery Národního divadla Praha, vyhledávaný host předních operních domů v České republice, nositel ceny Viléma Zítka z Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech
- DIRIGENTKA** **Renate Meyhöfer-Bratschke**, dirigentka, varhanice, cembalistka, sbormistryně a organizátorka koncertů, regenschori v kostel St. Marien v Lilienthalu v Dolním Sasku
- ZPĚV** **Karel Jakubů**, člen souboru Musica Bohemica, sbormistr, pedagog na ZUŠ v Lomnici nad Popelkou, spolupracovník České televize
- ZPĚV** **Anna Pospíchalová**, herečka, zpěvačka, dlouholetá členka Slováckého divadla v Uherském Hradišti, častý host Městského divadla Zlín, pedagožka zpěvu na ZUŠ v Uherském Hradišti
- VÝTVARNICE** **Iveta Sadecká**, výtvarnice, sochařka, pedagožka na Waldorfské škole v Semilech
- SBOR** **Komorní sbor St. Marien**, který vede Renate Meyhöfer-Bratschke již přes dvacet let, spojuje ambiciózní amatérské zpěváky z Lilienthalu a z Brém. Sborový repertoár sahá od rané renesance po soudobou hudbu
- DNES ZPÍVAJÍ** **Linnea Steinecke, Julia Schnabel, Susanne Hankel, Susanna Heinlein, Lia Hame, Annette Heuermann, Claudia Lindt, Berit Meyer, Ursula Frerker-Müller, Franka Mawn, Andreas Schnabel, Sebastian Meyer, Andreas Jacob, Ingo Meyhöfer, Christoph Bünemann, Christoph Steuber, Christian Wüst**, a hosté z České republiky: **Eva Burgetová-Kubičková, Karel Jakubů**

ES SPIELEN

- VIOLA** **Barbara Linke-Holická**, Gründerin des Festivals und des BARLEN ensembles, Mitglied der Prager Kammersolisten, Dozentin an der Hochschule für Künste in Bremen
- VIOLINE** **Lenka Machová**, Mitgründerin des Festivals und des BARLEN ensembles, Mitglied der Tschechischen Philharmonie
- VIOLINE** **Jiří Pospíchal**, Solist, ehemaliger stellvertretender Konzertmeister der Tschechischen Philharmonie, Lehrkraft an der Musikakademie und am Konservatorium Brünn
- VIOLONCELLO** **Hana Shabuová-Baboráková**, Mitglied der Prager Kammersolisten und des Barborak Ensemble, Lehrkraft an der Musikschule in Prag
- HARFEN** **Roxana Hädler**, Mitglied der Staatsoper Prag und der Philharmonie Hradec Králové, Mitglied des Ensembles Duo Flarpe
- VIOLA** **Karel Untermüller**, Solist, Mitglied des Herold Quartetts, Lehrkraft der Musikakademie in Prag, Mitglied der Prager Kammersolisten
- ORGAN** **Ondřej Valenta**, Organist der Kathedrale St. Veit in Prag, Lehrkraft am Prager Konservatorium, Gründer und Künstlerischer Leiter des Internationalens Orgelfestivals Vyšehrad, Publicist
- GESANG** **Josef Moravec**, Opernsänger, Solist des Ensembles des National Theaters Prag, Gast an den führenden Opernhäusern in der Tschechischen Republik, Preisträger beim Internationalen Gesangswettbewerb Antonín Dvořáks in Karlsbad
- DIRIGENTIN** **Renate Meyhöfer-Bratschke**, Dirigentin, Organistin, Cembalistin, Chorleiterin und Kantorin der St. Marien Kirche in Lilienthal Niedersachsen, aktive Konzertveranstalterin
- GESANG** **Karel Jakubů**, Mitglied des Ensembles Musica Bohemica, Chorleiter, Lehrkraft an der Musikschule Lomnice nad Popelkou, Mitarbeiter des Tschechischen Fernsehens
- GESANG** **Anna Pospíchalová**, Sängerin, Mitglied des Theaters in Uherské Hradiště, gastiert oft am Stadttheater Zlín, Lehrkraft an der Musikschule Uherské Hradiště
- ARTIST** **Iveta Sadecká**, Künstlerin, Bildhauerin, Lehrerin an der Waldorfschule in Semily
- CHOR** **Der Kammerchor St. Marien**, der von Renate Meyhöfer-Bratschke seit mehr als 20 Jahren geleitet wird, verbindet ambitionierte Laiensänger aus Lilienthal und Bremen. Das Repertoire des Chores reicht von der Renaissance bis in die zeitgenössische Musik.
- HEUTE SINGEN** **Linnea Steinecke, Julia Schnabel, Susanne Hankel, Susanna Heinlein, Lia Hame, Annette Heuermann, Claudia Lindt, Berit Meyer, Ursula Frerker-Müller, Franka Mawn, Andreas Schnabel, Sebastian Meyer, Andreas Jacob, Ingo Meyhöfer, Christoph Bünemann, Christoph Steuber, Christian Wüst** und Gäste aus der Tschechischen Republik: **Eva Burgetová-Kubíčková, Karel Jakubů**

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, kteří svým dílem umožnili konání festivalu Rokytnice zní:

V první řadě děkujeme všem dětem, které se rozhodly vypořádat s výzvou letošní čtenářské soutěže!

Děkujeme Základní škole v Rokytnici nad Jizerou, Domu dětí a mládeže Pod střechou a Pražskému literárnímu domu za spolupráci během čtenářské soutěže.

Velký dík patří paní Ivetě Sadecké za její entuziasmus, inspiraci a obrazovou instalaci v kostele sv. Michaela.

Děkujeme Informačnímu centru v Rokytnici nad Jizerou za operativní a obětavou pomoc během příprav festivalu.

Děkujeme paní Michaelae Žižkové za redakci a korekturu českých a paní Camille Linke německých textů.

Srdečně děkujeme paní Barboře Vlasákové za grafické zpracování všech tiskovin a propagačních materiálů.

Děkujeme farnosti v Rokytnici nad Jizerou za projevenou důvěru a za to, že otevřela kostel sv. Michaela na tento víkend hudbě.

Děkujeme paní Janě Brožové a Knihkupectví U Malých v Jilemnici za realizaci stánku s knížkami.

A samozřejmě patří zásadní dík Divadelnímu spolku Jirásek za zpříjemnění koncertní nálady občerstvením a za pomoc při realizaci koncertů.

Děkujeme mediálnímu partnerovi festivalu, kterým je Český rozhlas Vltava.

V neposlední řadě děkujeme vám, milé publikum, za společně strávené chvíle během koncertů!

Těšíme se za rok na shledanou!

BARLEN ensemble

DANK

Vielen Dank an alle, die das Festival Rochlitz klingt möglich gemacht haben:

Zunächst einmal ein herzliches Dankeschön an alle Kinder, die sich der Herausforderung des diesjährigen Lesewettbewerbs gestellt haben!

Vielen Dank an die Grundschule in Rokytnice nad Jizerou, an das Haus der Kinder und Jugendlichen Unter dem Dach und das Prager Literaturhaus für ihre Zusammenarbeit während des Lesewettbewerbs.

Vielen Dank an Iveta Sadecká für ihren Enthusiasmus, ihre Inspiration und die Installation der Bilder in der Kirche St. Michael.

Wir möchten dem Informationszentrum in Rokytnice nad Jizerou für seine effiziente und engagierte Hilfe bei der Vorbereitung des Festivals danken.

Wir danken Michaela Žižková für die Bearbeitung und das Korrekturlesen der tschechischen und Camilla Linke der deutschen Texte.

Einen herzlichen Dank an Barbora Vlasáková für die grafische Gestaltung aller Drucksachen.

Wir danken der Pfarrei und Gemeinde in Rokytnice nad Jizerou für ihr Vertrauen und die Bereitstellung der Kirche St. Michael für die Musik an diesem Wochenende.

Wir möchten uns bei Jana Brožová und der Buchhandlung U Malých in Jilemnice für die Realisierung des Bücherstandes bedanken.

Und natürlich danken wir dem Theaterverein Jirásek für die nette Bewirtung und für die Hilfe bei der Durchführung der Konzerte.

Wir möchten dem Medienpartner des Festivals, dem Tschechischen Rundfunk Vltava, danken.

Nicht zuletzt bedanken wir uns bei Ihnen und Euch, liebes Publikum, für die gemeinsamen Momente während der Konzerte!

Wir freuen uns auf ein Wiedersehen im nächsten Jahr!
BARLEN ensemble

Pořádá Spolek pro obnovu hudebního života v Rokytnici nad Jizerou a BARLEN ensemble.
Veranstaltet vom Verein zur Erneuerung des Musiklebens in Rochlitz an der Iser
und dem BARLEN ensemble.

WWW.ROKYTNICEZNI.CZ

Festival Rokytnice zní je součástí Kalendáře Roku české hudby.
Festival Rochlitz klingt ist vertreten im Kalender des Jahres der tschechischen Musik.

	ROK	
	ČESKÉ	
	HUDBY	
	2024	

GENERÁLNÍ PARTNEŘI / GENERAL PARTNER

Česko-německý
fond budoucnosti

Deutsch-Tschechischer
Zukunftsfonds

PARTNEŘI/ DIE PARTNER

Pražský Prager
Literární Literatur
Dům Haus
autorů německého jazyka deutschsprachiger Autoren

NADACE ŽIVOT UMĚLCE

RENATE MARIA BUSCHERT

JUNIORHOTEL ROXANA
& PENSION BOBEŠ

grafická úprava: Barbora Vlasáková – texty k programu: Barbara Linke-Holická
grafische Gestaltung: Barbora Vlasáková – Texte zum Programm: Barbara Linke-Holická